

Серед міжбюджетних трансфертів, існує суттєва різниця між дотаціями та субвенціями. На відміну від субвенцій, дотація є формою допомоги з бюджету вищого рівня на потреби регіону і призначається з метою вирівнювання видатків та доходів. Згідно статті 2 Бюджетного кодексу України: «субвенції – це міжбюджетні трансферти для використання на певну мету в порядку, визначеному органом, який прийняв рішення про надання субвенції» [1], тобто субвенції мають визначене цільове призначення. Відповідно до цієї відмінності, головними розпорядниками коштів надається більша поліваріантність розпорядникам місцевих бюджетів при управлінні розподілом дотацій. Фінансова допомога регіонам головними розпорядниками має передбачати наявність програми та стратегії розвитку регіону, що дозволить визначити ключові вектори та перспективні напрями оптимізації ресурсів та меж граничного перерозподілу доходності на користь регіону. Враховуючи дану особливість, питання фінансового аудиту та моніторингу стану виділених дотацій у вертикальній ієрархії підпорядкування вимагає надання достовірної та надійної інформації на всіх рівнях влади.

Отже, враховуючи що в Україні наявна позитивна динаміка частки трансфертів як складових місцевих бюджетів, вирішення проблеми фінансової залежності від Державного бюджету є необхідною умовою для децентралізації місцевих фінансів.

Список використаних джерел:

1. Бюджетний кодекс України зі змінами від 08.07.2010 № 2456-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/en/2456-17>
2. Офіційний сайт Державної казначейської служби України. Довідка про виконання місцевих бюджетів за доходами станом на 01.05.2018. (з врахуванням міжбюджетних трансфертів) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/publish/category/23596>

Чех Наталія Олександрівна

Кандидат економічних наук

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

Рубанка Володимир Миколайович

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

АКТУАЛЬНІ ЗАГРОЗИ У СФЕРІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЯК СКЛАДОВОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Енергетична безпека є невід'ємною складовою економічної і національної безпеки, необхідною умовою існування і розвитку держави. У сучасному розумінні гарантування енергетичної безпеки – це досягнення стану технічно надійного, стабільного, економічно ефективного та екологічно прийняттого забезпечення енергетичними ресурсами економіки і соціальної сфери країни, а також створення умов для формування і реалізації політики захисту національних інтересів у сфері енергетики.

Наявність енергетичної безпеки в країні є умовою її успішного розвитку, і взагалі існування. Державу можна вважати енергетично забезпеченою, коли вона в змозі забезпечити в необхідному обсязі споживачів як у повсякденному житті, так і під час форс-мажорних обставин.

Головними сучасними загрозами енергетичній безпеці:

- високі та нестійкі ціни на нафту;
- зростання попиту на енергоресурси та обмеженість запасів традиційних їх видів, які до 2030 року превалюватимуть (до 80%);
- зростання залежності від імпорту енергоносіїв;
- потреба у великих інвестиціях для усіх ланцюгів енерговиробництва;
- необхідність захисту природного довкілля та вирішення проблем кліматичних змін;
- уразливість життєво важливої енергетичної інфраструктури;
- політична нестабільність, природні катаклізми та інші загрози.

Ці загрози енергетичній сфері притаманні багатьом державам, в тому числі і країнам Європи та Америці.

Комплексний характер і масштабність завдання гарантування енергетичної безпеки, а також обмеженість доступних ресурсів, зумовлюють необхідність чіткого планування й координування діяльності органів державної влади, спрямованої на нейтралізацію загроз енергетичній безпеці на національному рівні.

Чинна Стратегія національної безпеки України визначає такі загрози енергетичній безпеці держави:

- спотворення ринкових механізмів в енергетичному секторі;
- недостатній рівень диверсифікації джерел постачання енергоносіїв і технологій; монополізація енергетичних галузей російським капіталом;
- надмірна залежність від зовнішніх ринків;
- криміналізація та корумпованість енергетичної сфери; її висока «тінізація»;
- недієва політика енергоефективності та енергозабезпечення;
- загрози безпеці критичної інфраструктури, в частині високої зношеності основних фондів об'єктів критичної енергетичної інфраструктури України та недостатнього рівня їх фізичного захисту.

Крім цього важливо відмітити і такі проблеми енергетичної сфери України як:

- низька ефективність енергоспоживання;
- брак механізмів нейтралізації високих цін на енергоносії;
- недостатній рівень прозорості енергетичного комплексу і нечітке визначення ринкових правил.
- низька інвестиційна привабливість енергетики України (для залучення інвестицій та створення стимулів для продовження ринкових перетворень у багатьох сферах ПЕК необхідно, щоб ціни відображали реальну вартість енергоресурсів).

Отже, сьогодні для України характерним є збереження високого рівня загроз в енергетичній сфері. Попри вжиття Урядом низки заходів, спрямованих на їхню нейтралізацію, використані ним механізми та інструменти державної політики не є вичерпними і потребують подальшого дослідження для удосконалення системи енергетичної безпеки та забезпечення її стійкості.

Момот Тетяна Валеріївна

Доктор економічних наук, професор

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

Момот Дарина Тарасівна

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

АНАЛІЗ ДИНАМІКИ ГЛОБАЛЬНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РИНКУ АРТ-ІНДУСТРІЇ

Арт-інвестування є альтернативним видом інвестиційної діяльності, що здійснюється з метою отримання грошового та негрошового прибутку у разі наявності у потенційного інвестора вільного капіталу. Вирішення сучасних проблем прийняття обґрунтованих інвестиційних рішень для мінімізації ризиків та максимізації прибутковості інвестицій на ринку арт-індустрії має базуватися на сучасному інформаційно-аналітичному забезпеченні, що обумовлює доцільність аналізу глобальних тенденцій на ринку арт-індустрії.

Протягом останніх 20 років відбулися суттєві трансформації на ринку арт-індустрії, що пов'язано із виникненням і зміцненням китайського ринку арт-індустрії, значним прискоренням швидкості і обсягу інформаційного потоку, створенням глобальної мережі аукціонних будинків, що суттєво збільшило інтенсивність транзакцій на ринку арт-індустрії.

Аналіз арт-індустрії протягом 20 років у період з 1998 по 2017 рр. дозволяють виявити такі основні тенденції розвитку глобального арт-ринку: